DE MERWERENNER

Clubblad van de D.R.T.C. „DE MOL"

Opgericht 3 juli 1933. Koninklijke goedkeuring 20 juli 1934
K.v.K. Verenigingsregister nr. V 32 23 25 - B 31 juli 1979
Aangesloten bij de K.N.W.U. - N.R.T.U.

Contr. Rennersafd. Giro nr. 18 22 81 t.n.v. de Penningmeester
Contr. Toerafd. Giro nr. 11 70 51 t.n.v. Rabobank Zwijndrecht
Bankrek. nr. 37 75 88 121

nummer 9 oktober 1981

BESTUUR

Voorzitter:			
J.L.Brand	Brouwersdijk 231	3314 GL Dordrecht	078-136954
Secretaris:			
C.v.d.Heerik	De Vereniging 36	3311 SB Dordrecht	078-148794
Penningmeester:			
C.Helmink	Banckertplein 147	3342 TE H.I.Ambacht	01858-7406
2e Voorzitter:			
H.v.d.Vlies	Kortenaerstraat 9	3317 XK Dordrecht	078-187544
2e Secretaris:			
H.Gelens	IJdenhoven 166	3341 RK H.I.Ambacht	01858-4620
2e Penningmeester:			
G.J.Kraak	Margrietstraat 12	3274 AH Heinenoord	01862-1653
Wedstrijdcommissie:			
Voorz. A.Streef	Middelweg 37	2957 TA Nw.Lekkerland	01848-1094
Leden J.Verbree	Randwijk 42	3351 SH Papendrecht	078-150032
L.Noppen	Singel 51	3311 SJ Dordrecht	078-148919
Lid en Lid bouwcommissie:			
J.Beijer	Meerdervoortstraat 4	3333 XJ Zwijndrecht	078-192823
Jeugdleider:			
H.v.Kooy	Pr.Beatrixstraat 1	2983 TP Ridderkerk	01804-15895

TOERCOMMISSIE

Voorz.	A.C.Michielse	IJsvogelplein 33	3334 XB Zwijndrecht	078-128478
Secr.	C.Buth	Nieuwerhoek 14	3334 CR Zwijndrecht	078-124140
Penm.	J.C.Jongman	Spechtstraat 38	3334 AJ Zwijndrecht	078-127452
Leden	A.A.Jongman	Vlaamsestraat 19	3332 EM Zwijndrecht	078-121939
	J.v.d.Elst	Rijnestein 3	3334 CT Zwijndrecht	078-193486
	J.Schuringa	L.v.Nassaustraat 36	3331 BL Zwijndrecht	078-------
	V.v.d.Elst	Iepenlaan 13	3319 VD Dordrecht	078-164609
	H.H.Hofman	Schotelstraat 39	3314 XS Dordrecht	078-146547
	J.Kooyman	Laurierstraat 42	3319 HM Dordrecht	078-164893
	J.Kerkhoven	Vlaamsestraat 77	3332 EN Zwijndrecht	078-120697

Lid Sportraad:			
J.Beijer	Meerdervoortstraat 4	3333 XJ Zwijndrecht	078-192823
Redaktie:			
G.J.Kraak	Margrietstraat 12	3274 AH Heinenoord	01862-1653
		b.g.g.	01860-4981

De Merwerenner

Het belangrijkste artikel van dit clubblad is toch eigenlijk wel de oproep om mee te doen aan de bouw van ons clubhuis. Lees dit stukje, maar vooral doe er iets mee! DOE MEE !!!

Dat we eind seizoen zijn blijkt wel uit dit nummer waarin we weer tijd gaan besteden aan het crossen.
Ruim aandacht in deze"Merwerenner" voor de klassiekers die door onze jongens werden gedaan.
Arie Overbeeke en Ton Schilperoord zijn de respectievelijke winnaars van de zomeravondcompetitie waarvan de complete eindstand in dit blad is opgenomen.
Nogmaals in deze uitgave aandacht voor de Zeeuws-Vlaamse Jeugdtoer waarin ploegleider Rinus de Heijer met de oudere Mol-jeugd weer heel wat meemaakte!
Een niet geringe prestatie leverde Mol-toerrijder Co Naaktgeboren, hij reed de toertocht Amsterdam-Wenen over 3060 km en gelukkig had Co na thuiskomst nog voldoende puf over om een uitgebreid verslag voor het clubblad te maken.

TOERNIEUWS

Stunttoer 1981

Voor de eerste maal organiseerde de heer Roland Hollebeke met zijn toerclub "De Zwarte Leeuw" uit Belgie een toertocht onder de naam "Stunttoer 1981" over een afstand van 160 km.
52 Mollen hadden zich opgegeven om deze stunt mee te maken. De toercommissie heeft toen een bus besteld voor 50 personen en 2 man gingen op eigen gelegenheid.
Vrijdagavond bij het fietsen laden bij Gibaco te H.I.Ambacht kwamen 38 leden opdagen. De rest was ziek geworden of was het vergeten of kwam met een ander verhaal. Voor degene, die dit aangaat één raad: Weet zeker, dat je mee gaat. Want nu zit de club weer voor extra kosten!

Gibaco stelde een vrachtauto ter beschikking en Sjaak, de chaffeur, was bereid de fietsen voor ons te vervoeren. Hiervoor hartelijk dank.

Zaterdagmorgen om 05.30 uur vertrokken wij met een EDAD-bus vanuit Zwijndrecht richting Zeldelgem. Ook onze nieuwe volgwagen ging mee met achter het stuur de zo langzamerhand bekend geworden toerchaffeur Chris Snoek.

De busreis verliep voorspoedig en er was geen oponthoud bij de grens. Zo kwamen we om 8.15 uur bij de Superia-fabriek in Belgie aan. Daar was het al aardig druk, er stonden ruim 200 door Superia gesponsorde toerrijders klaar. Roland Hollebeke verwelkomde ons en nadat we ingeschreven en verkleed hadden, konden we ons opmaken voor het vertrek. Alle clubs werden afzonderlijk opgested, wij zaten in groep 5. De organisatie was erg goed. Er waren ruim voldoende materiaal wagens en moterbegeleiding. Roland Hollebeke was zelf ook op de motor en regelde de toer van voor tot achter zeer professioneel.

De toer was met zorg uitgezet en ook opvallend was, dat auto's (de tegenliggers) allemaal aan de kant gingen. Het over de rijksweg fietsen was voor ons Nederlanders een nieuwe sensatie. In Belgie kan op fietsgebied bijna alles.

We fietsten met een redelijk tempo en na 85 km. kwamen we bij de eerste rustplaats. Ook hier was alles mooi geregeld; er was een mooie zaal en een snelle bediening. Onze toerleden de Nijs en Post hebben foto's gemaakt van onze groep en het zijn erg leuke foto's geworden. Na een rust van 3 kwartier ging het weer verder.

Op ongeveer 120 km. kwamen er heel wat Belgen in de problemen en het werd nog even spannend, toen enkele Belgen tussen ons in wilde fietsen. Nou, dat hebben de jongens van ons gauw opgelost. Er kwam een kleine oorlog Nederland-Belgie, die door de Ollanders gewonnen werd. Daarna hebben we geen kind meer aan ze gehad. We hebben naderhand met elkaar nog vreselijk om dit incident gelachen.

De groepsprijs voor de grootste club konden we net niet binnen halen, daar kwamen we 7 deelnemers voor tekort.
Maar we hadden wel de prijs voor de "van verst komende club". Ton, onze voorzitter, ging met de Superia-direktie op de foto na het in ontvangst nemen van de standaard. Alle deelnemers kregen een leuke medaille en nadat we onze fietsen weer hadden ingeladen zijn we huiswaarts gekeerd. Om 19.00 uur kwamen we weer op de plaats van vertrek aan. Ik geloof, dat namens iedereen mag spreken die meegeweest zijn, dat het een fantastische fietsdag is geweest.
Ik wil ook iedereen nog kompplimenteren voor de goede manier van fietsen.

Moltoerrijders, ga zo door tot meerdere glorie van onze club !!
Hartelijk dank namens de toercommissie.

Jan Jongman.

toertocht rond het

HARINGVLIET 150 km. T.T.

Deze dag wer georganiseerd door de Hoekse renners. De Mol-jongens waren goed vertegenwoordigd, namelijk van de ca. 80 deelnemers waren 28 jongens van onze kant.

Onze nieuwe toerauto (volgauto) kwam voor het eerst in het beeld; Nou, hij mag er wezen. Hij is geheel in de Mol-kleuren gespoten en voorzien van reklame van Slagerij Brand, firma Groeneweg, schildersbedrijf Reijerkerk en tegelhandel- en zettersbedrijf gebr. Kooy.
We wisten niet, dat we hem deze rit hard nodig zouden hebben, maar voordat we vertrokken kwam één van de bestuursleden van de Hoekse renners vragen, of onze auto mee kon volgen, daar één van de aan hun beloofde wagens verstek liet gaan. Nou, dat hebben we graag gedaan.
Onze chaffeur, Chris Snoek, kreeg het er druk mee, want alle tassen van onze jongens en van mede toergenoten werden zo goed en zo kwaad als het ging ingeladen.

Het weer was erg betrokken, dus zag het er niet erg hoopvol uit. Om 9 uur zette de karavaan zich in beweging voorafgegaan door de wagen van de heer de Man.

Vol goede moed en veel wind ging het richting Numansdorp, de Haringvlietbrug, Hellegatsplein en Middelharnis. Daar hadden we de eerste rust voor de niet zo getrainde toerrijder was het mooi op tijd. Alleen de cafébaas had niet op zoveel dorstige kelen gerekend en was er dus te weinig koffie gezet maar dat werd snel verholpen. Na de rust reden we richting Dirksland, maar even voorbij Dirksland deed zich een incident voor. Er kwam ons een auto tegemoet met een zeer hoge snelheid op een niet al te brede weg en door de schrik en het niet voldoende twee aan twee rijden kwamen zo'n 20 man te vallen. Het gevolg was, dat er wat materiaal schade was en dat één persoon een lelijke wond boven zijn oog kreeg, nadat wij hem verbonden hadden is hij door de heer de Man naar het ziekenhuis in Dirksland gebracht. Harry Hartman, Chris Snoek en mijn persoontje hebben eenieder die schade had geholpen, zodat op één na alles weer op de fiets de toer kon vervolgen richting Zuidland. Harry Hartman was pijlsnel naar voren gereden en zette het peloton even stil, zodat alles weer bijelkaar kon komen. Fietsend over de oude spoorbaan, wat tegenwoordig een fiets-

pad is, kwamen we bij de 2e rustplaats Sporthal Zuidland. Daar was ook weer onze ongelukkige toerrijder en al was hij niet in staat om verder mee te fietsen, hij kon toch wel weer een beetje lachen.
Vanuit de sporthal gingen we verder over Spijkenisse, Rhoon, Barendrecht, de Heinenoordtunnel en het Kuipersveer naar het clubgebouw van de Hoekse renners.

Het was een erg leuke tocht, ook al was er wat commetaar over de afstand. Het aantal geplande kilometers was n.l. 150, maar volgens de teller kwamen we niet verder dan cirka 129 km. Een kniesoor die daar op let, want het gaat toch zeker om het plezier in zo'n tocht.

Het was al met al een leuke tocht met gelukkig gunstig weer en na afloop een goed bakkie koffie.

Jan Jongman.

Koffierit

De naam zegt het al dit wordt een echt gezellige rit !

De koffierit wordt verreden op
zondag 18 oktober
en het vertrek is om 10.00 uur
bij café "het Spatje"

13 heuvelen tocht te RAVENSTEIJN

Op 22 augustus vertrokken 13 Mol-leden richting Ravensteijn voor een toertocht over 160 km.
Na een uurtje rijden bereikten we deze plaats en na aan alle formaliteiten te hebben voldaan werd er om 7.30 u vertrokken. Het was redelijk fietsweer, winderig en bewolkt, maar droog. Er werd flink door gefietst en reden we door bekende en onbekende plaatsjes zoals Wilbertoord, Landhorst, Westerbeek, Stevensbeek, Holthees enz.
Het parcours was tot de eerste rust, in Well, nogal slingerachtig, met los grint, dus moest je goed opletten. Alles verliep voorspoedig, onze trouwe chaffeur Chris Snoek had niets te doen. In Well hadden we contro-

le en werd een half uur rust genomen, het zwaartse gedeelte ging nu komen, want we reden uiteindelijk een heuvelentocht, maar hadden nog geen heuvel gezien.
Na de rust bereikten we, via Nieuw-Bergen en Afferden, Ottersum en hier hadden we onze eerste beklimming.
In de omgevigfvan Groesbeek, Beek en Dal en Beek, waar het prachtig is om te fietsen, had je achter elkaar beklimmingen en kon ieder zich naar harte uitleven.
In Beek na de 10e helling van 12% werd op iedereen gewacht, want het was natuurlijk logies dat door die beklimmingen alles uit elkaar lag. Na deze korte rust, hadden we de zwaartste beklimmingen achter de rug, maar nog waren de problemen niet achter de rug, want we kregen nu een vijand tegen ons en wel de afstand en de wind, die was aangewakkerd tot storm. Door elkaar zoveel mogelijk uit de wind te houden, bereikten we via Molenhoek, Alverna, Wijchen en Niftrik, Ravensteijn waar we werden verrast met een bos gladiolen.
De grootste verrassing was wel, dat we na afloop van de rit een grote standaard in ontvangst mochten nemen, omdat we de verst komende vereniging waren.
Na nog wat geronken te hebben, werd weer richting huis vertrokken en konden we weer terug zien op een spotive en gezellige dag. De nieuwelingen die voor het eerst met ons meereden, waren vol lof zoals de Mol deze ritten organiseert, ook andere verenigingen vragen zich dikwijls af, hoe het toch komt dat bij de toerafdeling van de Mol alles zo goed verloopt. Maar hier kom ik in het volgende clubblad nog wel op terug.

Joop Schuringa

Heren Toerrijders

Bij alle toertochten die wij organiseren rijdt de volgauto mee. In deze auto zit veel spullen van de toerafdeling zoals reserve banden, riempjes, gereedschap, reservewielen enz. Het bestuur doet een dringend beroep op alle leden, als deze spullen gebruikt worden, ook weer tijdens de rit terug te bezorgen.
Een tip: Schrijf op je banden je naam, zet op je wielen een herkenningsteken, zodat je altijd je eigen spullen weer terug krijgt. Op de eerst komende vergadering, wordt hier over gesproken.

de Toercommissie.

TOERTOCHT 3060 km.

Amsterdam - Wenen

Hierbij volgt een verslag van deze toertocht. Je kan het lang maken of kort houden, de kilometers worden er niet meer of minder om.
Op de 1e dag vertrokken we richting Amsterdam per trein. Rond acht uur waren de stempels gehaald en kon de start beginnen. Vanuit Amsterdam ging de tocht richting Utrecht. Na Utrecht gepasseerd te zijn, vervolgde de tocht via Ede en Arnhem richting Duitse grens. In Emmerich was de eerste stempel plaats na 146 km. Toen kwamen de plaatsen Rees en Wesel voorbij, langzamerhand werd het ook tijd om een bivak op te zoeken. De eerste dag zat er op met een afstand van 210 km.
De 2e dag begon zonnig, maar zou later verslechteren. Via Haltern en Lüdingshausen ging de tocht richting Ahlen. Hier werd een bagagedrager gemonteerd, omdat de rugzak te pijnlijke schouders veroorzaakte. Gestempeld en wel werd de reis voortgezet richting Hamm. Daarna vielen de eerste druppels, gelukkig was het tijd om te schaften en later klaarde het weer wat op. Na de lunchpauze ging het richting Werl en Neheim-Hüsten, hier hadden we de eerste afdaling van 12% na 325 km. Richting Arnsberg en Meschede ging het wat rustiger aan. De 52/19 kon je soms gebruiken maar meestal was het 42/19 of 21. Na Meschede was het volgens schema Brilon op 381 km.
De 3e dag zou richting Tulda gaan op 562 km via Korbach - Frankenberg-Cölbe-Asfeld en Lanterbach. Deze dag was vrij rustig - zwaarbewolkt en nu en dan een regenbui.
Op de 4e dag stond richting Gersfeld als programma alles wat je kon vinden zag je, maar richting Gersfeld nou ja. Na het vragen van de weg gingen we richting Gersfeld. Het regen was inmiddels uitgebreid tot: met hier en daar een opklaring. Gestatig werd gersfeld bereikt. Daarna kwam er een kleintje van 800 m. gehuld in nevel en stromende regen. De afdaling ging gepaard met zoveel valse wind, dat voor de veiligheid de snelheid aangepast moest worden. Via-via zou de tocht verder gaan richting Bayreuth.
Op 63 km. voor Bayreuth, volgens schema, weg nr. 505. Met een BMW of Suzuki of een dergelijk voertuig was toegang verzekerd,

maar een fiets, dat kan je wel op je buik schrijven, dus via-via richting Bayreuth. Op 25 km. voor Bayreuth vonden we een rustig plekje voor de overnachting.
De 5e dag was het weer niet veel minder als de vorige dag.
Na Bayreuth op 768 km. ging het richting Straubing met hier en daar nog een flinke heuvel of kleine berg. Tot 12 uur was het constand regenen (van zachtjes tot net niet om te schuilen) via Pegnitz-Amberg en Swandorf ging het richting Cham.
Tussen Schwandorf en Cham passeer je de rivier de regen.
Nou, we hebben het geweten, het kwam met bakken uit de hemel.
Na Cham klaarde het op. 20 km. voor Straubing vonden we het weer welletjes. De stand was toen 940 km.
De 6e dag was het nog 100 km. naar de Oostenrijkse grens. De regen wilde nog wel, maar de lucht werd steeds sterker en de temperatuur steeg ook, gelukkig maar 16-17 graden met regen is nou zo lekker niet. In Straubing de remblokken vernieuwd. Langs de Donau oever ging het richting Passau, waar de plankiers nog lagen vanwege de hoge waterstand. Vlak voor Passau was het prijs, de eerste lekke band. Na Passau ging de tocht naar Schärding en Linz.
Bergje op, bergje af, 10% tot 15% was normaal. Het weer was opgeknapt en de temperatuur lag op zo'n 25°. Na Linz op 1140 km. ging het richting Ens 22 km. verder op. Het was al half 8 effe de tanden op elkaar (52-17) en rond kwart over acht reden we Ens binnen. Een hotel was vlug gevonden, de prijs was er ook naar.
De 7e dag zou richting Wenen gaan, het einddoel, via Amstellen-Melk- St. Pölter waren we rond 5 uur in Wenen (1325 km.) Wenen mag dan een mooie stad zijn, maar om tijdens de spitsuren aan te komen op een 2 baansweg met al die uitlaatgassen! Daar geprobeerd om snel de stempels te halen en richting Wiener Neustadt.
De 8e dag naar W.Neustadt en Gloggnitz ging vrij gemakkelijk.
Door het wijngebied was het vrij vlak. Na Gloggnitz kwam de Semmeringpass hoogte 985 en lengte 10 km. via haarspeld bochten het ging vrij redelijk met 42-23 of soms 42-25. Daarna een lange afdaling richting Brück a/d Mur-Leoben-St.Michaël. Denk je dat het wat rustiger wordt, vergeet het maar.
Na Leoben kom je op een traject Radstadt-Graz (in de volksmond ook gastarbeidersweg genoemd) vanwege de vele gastarbeiders uit Nederland en Duitsland, die met vakantie naar Joegoslavie of Turkije gaan. Het zijn kompléte volksverhuizingen. En als je dan ziet wat er gebeurt, dan slaat je hart tussen je ribben uit. Tussen Trieben en Liezen Steiermark was de volgende stop (1550 km.)
De 9e dag zou de laatste zijn voor de grote pauze.
Via Radstadt en Bischofshoven gingen we naar St.Johann im Pongau (1670 km.) In dit plaatsje, waar ik al jaren kom, ben ik 4 dagen gebleven om alles de nodige rust te geven en onderhoud van de fiets.

Tijdens één van die dagen, zie ik een man staan, staat te zwaaien en meer van die capriolen. Ik kom van uit het boven dorp en kijkt achterom, maar ziet niemand en dan wat doorlopend, zie ik dat het onze vriend Joop Schuurman is. Het blijkt dat hij een 40 km. verderop zit, in Niedernsill.
De pauze zit er op.
De 10e dag vertelt men dat er naar Innsbrück geren wordt. Dan opeens staat Joop Schuringa langs de weg met een uitnodiging om koffie te komen drinken. Na een uitgebreide koffiepauze en op de foto's gegaan te zijn, wordt de reis voortgezet. Na Mittersill duikt de pass Thurn op 1200 mtr. Een lekkere kluif, met 42-23 naar boven. Bovenop de pass een kleine lunchpauze en dan weer verder. Via Kitzbühl-St.Johann in Tirol-Wörgl komen we in Innsbrück, gestempeld en richting Telfs. Na 15 km. is het tijd voor de overnachting. We zitten op 1870 km.
De 11e dag heeft weer zo'n vette kluif, na Telfs gepasseerd te hebben gaan we richting Imst. Het is goed weer vandaag. Tot Imst is het nog een beetje spelen, dan volgt Handeck en St.Anton amArlberg Hier is de middagpauze. Eigenlijk al veel te laat, voor m'n wielen ligt de Arlberg 1800 mtr.-13% lengte 5 km. Tot 3 km. gaat het nog, maar dan is het ook gebeurd (lopen hoort niet, maar zo kom je ook boven) Boven gekomen een ½ uur theepauze en dan naar beneden plusminus 6 á 7 minuten over de 5 km. Beneden gekomen gaan we richting Feldkirch en Bregenz. Even buiten Bregenz is het hotel gevonden (2065 km.)
De 12e dag: Langs het Bodenmeer richting Lindau naar Ravensburg, deze dag heeft weinig problemen, met hier en daar nog een uitschieter. Van Ravensburg via Riedlinga en Reutlingen naar Calw (2262 km)
De 13e dag: Van Calw uit gaat het naar Karlsruhe richting Landau (leuke puzzeldag) Neustadt a/d Deutsche Weinstrasse-Hochsreyer-Bad Münster naar Rüdesheim. Overnachting in Assmanshausen.
De 14e dag richting Koblenz. Tot Koblenz, langs de rijn, was het leuk rijden, net voor Koblenz begon het weer te regenen, hopelijk niet voor lange tijd, want het zou zwaar genoeg worden. Na 70 km. begon het klimwerk. Eer Mayen bereikt was, waren de nodige zweetdruppels al weer geproduceerd. Na Mayen kwam Blankenheim aan de beurt. Dit plaatsje werd bereikt via de Nürburgring langszij te gaan de motoren vlogen om je oren. Het was zonnig weer toen Blankenheim bereikt werd maar binnen een tijdsbestek van 20 min. sloeg het weer om. Het spetterde even en het hele gebied was in nevelen gehuld 50-100 mtr. zicht. Met alle voorzichtigheid ging het toen richting Monschau. De mist trok wat op, maar de regen stroomde weer uit de hemel. Via Monschau en Aken werd de Nederlandse grens gepasseerd. In Vaals was de lange stop. De afstand was inmiddels 2700 km.

De 15e dag was het 's-morgens kil, maar dat zou later veranderen. Via Maastricht ging het richting Belgie via Hasselt en Turnhout kwamen we bij Baarle-Nassau Nederland binnen. Via Breda richting Gorinchem, althans dat was de bedoeling, in de omgeving van Breda begaf de bagagedrager het, goede raad was duur. Bij Raamsdonkveer was het plan opgevat richting Dordrecht te gaan voor de nodige revisie en dan verder te gaan. Na 2 dagen oponthoud gingen we richting Amsterdam voor de slot fase, dat ging probleemloos. Via Utrecht werd Amsterdam bereikt. De tocht zat er op. De stempels gehaald en terug naar Dordrecht.

Met vriendelijke sportgroeten
Co Naaktgeboren

Nog een naschrift,
Er wordt nog steeds over we gesproken,
dat waren mijn fiets en ik.

Amsterdam - Wenen

Het is toch een vreemde gewaarwording als je in Oostenrijk bent en je komt onze vriend Co Naaktgeboren tegen en die je dan maar even losjes vertelt dat hij de toertocht Amsterdam – Wenen over 3060 km. aan het rijden is en helemaal alleen.
Ik kreeg er de kriebels van en ook grote bewondering om zo iets te ondernemen. Co heeft alles zo eenvoudig op papier gezet, maar zo eenvoudig om zo'n grote rit te rijden, is het beslist niet, er is portie doorzettings vermogen voor nodig, om U tegen te zeggen. Langs deze weg, willen wij, namens de gehele Mol-familie, Co feliciteren met het behaalde succes.

Joop Schuringa.

Tourtjes.....

Na enkele kleine Euraudax-ritten te hebben gereden heeft Hans Breeman een 400 km. rit en een 600 km. rit volbracht.
Hans daarmee gefeliciteerd en op naar de 1000 km.

Volgend jaar laten we een "lettertocht" verrijden en wel
D.R.T.C. DE MOL.